

Η επικοινωνία με τα παιδιά μας.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης (†)

Ν' αφιερώνουμε αρκετό χρόνο στα παιδιά μας, να συζητούμε, ν' αστεϊευόμαστε μαζί τους, ν' αναπτύσσουμε διάλογο. Όταν σταματήσει ο διάλογος, τότε να φοβόμαστε. Για να υπάρχει διάλογος χρειάζεται απαραίτητα αγάπη, υπομονή, χρόνος, κατανόηση, καταδεκτικότητα. Αν το παιδί φοβάται, σκέφτεται πώς θα αντιμετωπίσει τον αδέκαστο κριτή πατέρα, ή την αυστηρή και παράξενη μητέρα, κλείνεται στον εαυτό του, θα προσπαθήσει να λύσει το πρόβλημά του με τους φίλους του, που δεν είναι πάντα οι καλύτεροι σύμβουλοι.

Αν δεν έχουμε την καλή αυτή επικοινωνία με τα παιδιά μας και δεν τους δώσουμε την άνεση να μας εκμυστηρευθούν τα μυστικά τους, τις αγωνίες τους, τις σκέψεις, τα σχέδια και τα όνειρά τους είναι σαν να τους κόβουμε τα φτερά και να τα φυλακίζουμε στο κλουβί.

Τα παιδιά πρέπει να τ' ακούμε κιόλας. Τα παιδιά δεν είναι μόνο να τα διδάσκουμε, λέει ο Ντοστογιέφσκυ, αλλά και να διδαχθούμε αρκετά από αυτά και κυρίως την ακακία, τον αυθορμητισμό, τον ενθουσιασμό. Μη θέλουμε να τα κάνουμε ακριβή αντίγραφα του εαυτού μας. Να τα κάνουμε,

μπορούν δεν μπορούν, αυτό που δεν μπορέσαμε να γίνουμε εμείς. Τα παιδιά δεν πρέπει να γίνουν προέκταση του εγώ μας. Να τα βοηθήσουμε στην κλήση τους. Να τα εμπιστευτούμε, να τους δώσουμε καλές βάσεις. Κυρίως στην υγιή θρησκευτική αγωγή κι όχι στη θρησκοληψία και τον φανατισμό.

Να μην τα πιέζουμε, να μην τα εξαναγκάζουμε εξουσιαστικά κι απειλητικά, γιατί αργά ή γρήγορα θ' αντιδράσουν. Να τα εμπνέουμε πιο πολύ με το παράδειγμά μας παρά με τα λόγια μας. Δεν μπορεί όλη μέρα το ανδρόγυνο να καυγαδίζει και να θέλει τα παιδιά να είναι ήσυχα και ήρεμα. Οι συζυγικοί καυγάδες καταματώνουν τις παιδικές ψυχές. Κυρίως τα διαζύγια. Τα παιδιά γίνονται θλιμμένα, νευρικά, άτακτα, ανυπάκουα, με μαθησιακές δυσκολίες στο σχολείο. Ντρέπεται, κλαίει, θυμώνει, οργίζεται το παιδάκι όταν δεν βλέπει τους γονείς του μονιασμένους.

Η ορθή θρησκευτική αγωγή από νωρίς έχει μεγάλη σημασία. Η Εκκλησία πρέπει να παρουσιασθεί σαν το σπίτι του ουράνιου κοινού πατέρα μας κι όχι σαν κάτι ξένο, μακρυνό, μεγάλο και περίεργο. Να ερμηνεύσουμε στα παιδιά, αφού βέβαια γνωρίζουμε εμείς καλά πρώτα, τι περιμένει η Εκκλησία από εμάς. Ποιος είναι ο σκοπός και το νόημα της ζωής. Γιατί ήλθε ο Χριστός στη γη, γεννήθηκε, δίδαξε, θαυματουργήσε, σταυρώθηκε, αναστήθηκε κι αναλήφθηκε, ώστε από μικρά να νοιώσουν με φιλότιμο και λαχτάρα τον πόθο του αγαθού, της αρετής, του καλού, του αγιασμού και της σωτηρίας.

Όλα με διάκριση, με τάξη, με σεβασμό, με ευγένεια. Να μη μπουχτίσουμε, να μη κουράσουμε και ζαλίσουμε τα παιδιά με πολλά και μεγάλα. Η υπερπροστατευτικότητα είναι κακή όσο και η αδιαφορία. Δεν θα τα έχουμε αλυσοδεμένα, φοβισμένα και κυνηγημένα τα παιδιά. Θα σεβόμαστε την ελευθερία τους. Δεν θα παρατηρούμε υπεράγαν αυστηρά συνέχεια, δεν θα τα βλέπουμε καχύποπτα, ως τηλεκατευθυνόμενα κι ανόητα.

Λέγει ένας σύγχρονος Γέροντας: «Η μεγάλη έγνοια μάς κάνει να είμεθα πολύ αυστηροί. Μας κάνει να είμεθα πάρα πολύ αυστηροί και πολλές φορές άτεγκτοι κι ανυποχώρητοι σε μερικά πράγματα. Πρέπει, αγαπητοί μου, να το χωνέψουμε ότι τα παιδιά, τα σύγχρονα παιδιά, δεν έχουν δύναμη να αντέχουν την αυστηρότητα, που αντέχατε σεις οι παλιότεροι. Αλλά πρέπει δια του διαλόγου και δια της πειθούς να τους λέμε το καλό και μετά δια προσευχής να αναπληρώνουμε. Γι' αυτό μην ανησυχείτε· εσείς να προσεύχεσθε για τα παιδιά σας και μην έχετε άγχος» (αρχιμ. Εφραίμ Βατοπαιδινός).

Νομίζω πως δεν έχουμε αγαπήσει πολύ την προσευχή, δεν έχουμε πιστεύσει δυνατά στη δύναμή της. Θεωρούμε πιο ικανά τα δικά μας λόγια κι όχι τη θεία φώτιση. Πιστεύουμε στον εαυτό μας περισσότερο από τον Θεό.

Ήταν μία μητέρα, που αργούσαν τα παιδιά το βράδυ να γυρίσουν σπίτι, και την εύρισκαν γονατιστή στις εικόνες. Έτσι το σκέφτονταν πολύ να αργήσουν, γιατί καθυστερούσαν τη γονυκλισία της μητέρας τους.

Μια άλλη χήρα, μητέρα δύο παιδιών, φτωχή, καθάριζε σκάλες για να ζήσει, έγραφε στον Γέροντα Παΐσιο: «Γέροντα, να προσεύχεσθε για μένα, γιατί προσεύχομαι μόνο έξι ώρες την ημέρα!..». Προφανώς έλεγε την ευχή του Ιησού.

Από το βιβλίο: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Οικογένεια, Γονείς και Παιδιά. Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας, Μεσολόγγι 2009, σελ. 88.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>